

บทที่ 1

บทนำ

องค์ประกอบในการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จเกิดประสิทธิผลมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน ทั้งในด้านของบุคลากร สถานที่ และสภาพแวดล้อมในการเรียน ซึ่งบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง คือ ผู้ปกครองที่เป็นบิดา มารดา หรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูส่งเสียให้นักเรียนได้ศึกษาเล่าเรียน บิดา มารดาเป็นบุคคลที่สำคัญมีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียน นอกจากตัวครูผู้สอน เพราะพ่อแม่คือครูที่ให้การอบรมเบื้องต้นแก่เด็ก แม่ครอบครัวยุคสมัยปัจจุบันพ่อแม่จะรับภาระหน้าที่อยู่เป็นอันมากแล้วก็ตาม เราจะเห็นได้ว่านอกจากการศึกษอบรมแล้ว การดำรงชีวิต ความอบอุ่นในครอบครัวย่อมเป็นหลักสำคัญ นับว่าพ่อแม่เป็นบูรพาจารย์ซึ่งมีบุญคุณอย่างอเนกอนันต์ทีเดียว (บันลือ พุกษะวัน , 2525) นอกจากนั้น ก่อ สวัสดิพิธานิชย์ (2521) กล่าวไว้ว่า " ผู้ปกครองนั้นเป็นบุคคลซึ่งจะรับผลการเล่าเรียนของเด็กในโรงเรียน ถึงแม้จะไม่มีควมรับผิดชอบในกิจการของโรงเรียนเต็มที่ก็ตาม แต่ผลของการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมักจะตกไปอยู่กับผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นผู้ปกครองจึงเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้าย " การที่เด็กจะเจริญเติบโต หรือมีพัฒนาการด้วยดีนั้นมีขึ้นอยู่กับเวลา และสภาพแวดล้อมเท่านั้น เด็กยังต้องการที่จะได้รับการแนะนำการชี้ช่องทางที่ถูกที่ควรจากครูและผู้ปกครองอีกด้วย ฉะนั้นบทบาทของผู้ปกครองจึงมิได้จำกัดเพียงการเลี้ยงดูและการดูแลความประพฤติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการให้การศึกษาแก่นักเรียนด้วย

ในปัจจุบันนี้ครอบครัวคนไทยส่วนใหญ่ต้องประสบกับปัญหาที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ ทุกวันนี้พ่อแม่ต้องออกไปหางานทำ และปัญหาที่พบมากก็คือการอบรมเลี้ยงดูลูกให้เติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างไม่มีปัญหา พ่อแม่จะต้องเข้าใจลูกและแบ่งเวลาให้ลูกอย่างเหมาะสม

ตามระบอบการศึกษาในปัจจุบันนี้ ถือว่าการร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและครูต่างก็มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่อช่วยเหลือเด็กและบุตรหลานของเรานั้นเอง (สวัสดิ์ สุวรรณอักษร , 2529 อ้างถึงใน วิรุณ ตั้งเจริญ , 2532)

การศึกษาจึงไม่ใช่เรื่องของโรงเรียนแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องที่บ้านและโรงเรียน ควรจะร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อหาทางส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้เป็นไปในแนวทางที่พึงปรารถนาให้เขาเติบโตเป็นพลเมืองดีที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป การหาวิธีการเพื่อไปสู่จุดหมายนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่จะต้องรู้ความเป็นไปของลูกเมื่ออยู่โรงเรียนเพื่อจะได้ร่วมมือกับครูส่งเสริมความสามารถ ความสนใจพิเศษของเขาให้พัฒนายิ่งขึ้นไป หรือจัดพฤติกรรมอันไม่พึงปรารถนาก่อนที่จะสายเกินไปจนแก้ไขไม่ได้ (บุญยืน เสริมศักดิ์สกุล , 2526)

เด็กจะเรียนดีมีความรู้ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้ปกครองและครู การพัฒนาเด็กจะไร้ผลหากขาดคนร่วมแรงในการที่จะอบรมเด็กในด้านต่าง ๆ บิดา มารดา หรือสถาบันครอบครัว เป็นบุคคลแรกที่มีส่วนรับผิดชอบที่สุดในการเลี้ยงดู สั่งสอนอบรมด้วยความรัก ความเมตตาปราณี และความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เพื่อให้เด็กของเราเป็นเด็กดีมีคุณภาพเป็นพลเมืองดี มีคุณค่าสมความปรารถนาของบิดามารดา ครูอาจารย์ของโรงเรียน และสังคมส่วนรวมคือประเทศชาติ (สารพัฒนาหลักสูตร อันดับที่ 14 อ้างถึงใน สวัสดิ์ สุวรรณอักษร , 2529)

พ่อ แม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตเด็ก บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ผู้ปกครองต้องกระทำคือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของตนเมื่อผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียน ดังนั้นความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาจึงเป็นตัวกำหนดที่สำคัญประการหนึ่งว่า นักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร ผู้ปกครองที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่างกันมักจะมีความคิดเห็นต่อคุณค่าในด้านการศึกษาแตกต่างกัน ผู้ปกครองซึ่งไม่ให้ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาไม่สนับสนุนในเรื่องของการศึกษาของนักเรียนจะเป็นผู้ปิดกั้นความก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียน ซึ่งจะมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงคุณภาพชีวิตของนักเรียนด้วย (ศิริวิทย์ อุดมพรวิรัตน์ , 2525)

พ่อแม่ควรส่งเสริมการเล่นของเด็ก การเล่นคือการเลี้ยงของเด็กในวัยเรียน เด็กในวัยเรียนนี้ จะมีความพอใจ สุขใจในการได้เล่นและช่วยเหลือตัวเอง โดยพ่อแม่ช่วยจัดสถานที่ปลอดภัย และมีขนาดกว้างพอให้เด็กได้เล่นข้างในและนอกห้อง และมีอุปกรณ์เครื่องเล่นด้วย และพ่อแม่ต้องช่วยฝึกให้รักชาติ และผู้อื่นให้ปลอดภัยในการเล่น ฝึกให้มีกิจนิสัยที่ดีในการเล่นด้วย (วราภรณ์ รักวิชัย , 2533)

การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการปฏิบัติโดยตรง ผู้เรียนจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพราะมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นผู้มีความกระตือรือร้น และต้องการที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองอยู่แล้ว ซึ่งวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เด็กได้ปฏิบัติจริง เพราะพลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่าง ๆ เป็นสื่อของการเรียน

ปัจจุบันวิชาพลศึกษา ได้เข้ามามีความสำคัญกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์มากยิ่งขึ้น การได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งในชีวิตของคนทั่วไป วิชาพลศึกษา มุ่งส่งเสริมพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ ก่อปรกับความสำนึกเชิงจริยธรรมที่มั่นคง เพื่อเตรียมเยาวชนให้เจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพของสังคมในอนาคต หากผู้ปกครองได้ให้ความสนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนก็จะช่วยให้พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นสถาบันครอบครัว พ่อแม่ และผู้ปกครองจึงต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบ สนับสนุน และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้เจริญเติบโตไปตามวัยอันควรทั้งด้านสติปัญญา ความคิด ความเห็นความสำคัญของการกีฬา การพลศึกษา และแนวทางปลูกฝังให้เด็กมีจิตใจรักการเล่นกีฬา ก็จะช่วยพัฒนาศักยภาพของเด็กได้ดีทางหนึ่ง และผู้ปกครองควรมีส่วนช่วยส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีแก่เด็กด้วย หากผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจมองเห็นประโยชน์ที่เด็กจะได้รับครบทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก็จะเป็นก้าวใหม่ของการ ส่งเสริมให้โรงเรียนได้จัดสภาพแวดล้อมที่ดี และถูกต้องแก่เด็กด้วย ดังนั้นการพลศึกษาจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาแห่งชาติตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งเป็นฉบับที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ได้กำหนดว่า “ รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน ” (กระทรวงศึกษาธิการ , 2520) จากการศึกษาและพิจารณาหลักสูตรในทุกระดับ การศึกษาพบว่ามี การจัดให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกในทุกระดับชั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องจัดไว้ในหลักสูตรเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ในการเสริมสร้างคุณภาพพลเมืองให้สามารถดำรงชีวิต และทำประโยชน์แก่สังคม โดยมีจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ว่า “ ให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพ อนามัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ ” (กระทรวงศึกษาธิการ , 2520)

วิชาพลศึกษายังมีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่น ๆ อีกด้วย ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่าเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยมีกิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งได้เลือกเฟ้นเป็นอย่างดีเป็นสื่อในการเรียนรู้ (Bucher ,1975) เช่นเดียวกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวไว้ว่าพลศึกษาเป็นขบวนการศึกษาแห่งหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ การพลศึกษาอาจจะแตกต่างจากการศึกษาอย่างอื่นบ้างก็ตรงสื่อกลางที่นำมาใช้ในการศึกษาหรือการเรียนการสอน โดยจัดประสบการณ์ทางด้านกิจกรรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมหรือปฏิบัติจริง ๆ และการที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ก็เฉพาะต่อเมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงด้วยตนเองเท่านั้น ด้วยเหตุนี้วิชาพลศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่จะขาดเสียมิได้ นักการศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่า “ การพลศึกษาในโรงเรียนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่น เพราะสิ่งที่เขาทั้งหลายได้เรียนรู้ นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเขา ” (บุญสม มาร์ติน , 2520) ดังนั้นพื้นฐานการจัดพลศึกษาในโรงเรียนอย่างหนึ่งก็คือ การจัดให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึงกัน ทั้งนี้รวมทั้งการได้รับคำสอน การได้รับความช่วยเหลือ แนะนำการใช้สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพลศึกษาด้วย (วรศักดิ์ เพียรชอบ , 2527)

การจัดพลศึกษาในโรงเรียนจำเป็นต้องมีกิจกรรมหลายอย่างประกอบกันเพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว หากได้มีการจัดการพลศึกษาในโรงเรียนให้มีความสมบูรณ์แล้วจะทำให้เยาวชนมีคุณภาพมากขึ้น และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ฟอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอว่า การจัดวางโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วยโครงการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายใน
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

จากความสำคัญของพลศึกษาดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่จำเป็นจะต้องศึกษาด้วยนั่นก็คือบทบาทของผู้ปกครอง ดังที่สุวัฒน์ แก้วสุวรรณ (2532) กล่าวไว้ว่านักการศึกษาทั้งหลายตระหนักดีว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการดำเนินการศึกษาให้มีสมรรถภาพและมีพัฒนาการ นักการศึกษาจึงต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในเรื่องการจัดการศึกษาให้มากที่สุด โดยให้ความสนใจความก้าวหน้าในการเรียนที่บ้าน และที่โรงเรียนสอนให้นักเรียนตระหนักในคุณค่าของการเรียนจะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ผู้ปกครองเข้าใจบทบาทของตนเอง และให้ความร่วมมือกับครูและโรงเรียนมากเท่าใดก็จะเป็นแรงผลักดันให้ทางโรงเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีกับนักเรียนเป็นอย่างมาก

การที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมในการจัดโปรแกรมพลศึกษาจะทำให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทางด้านพฤติกรรมตามที่โรงเรียนประสงค์ รวมทั้งจะทำให้โปรแกรมพลศึกษาที่ดำเนินการอยู่ได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของพลศึกษาที่กำหนดไว้ก็จะบรรลุผลมากขึ้น ผลที่ได้จากการส่งเสริมโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนของผู้ปกครองจะเป็นผลดีแก่ครูพลศึกษาในโรงเรียนนั้นด้วย อาทิเช่น การจัดโปรแกรมพลศึกษาโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโรงเรียนแบบอย่างของการศึกษาทดลองค้นคว้า ส่งเสริมพัฒนาการ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจในทุก ๆ ด้านแก่เยาวชนของชาติ อีกทั้งยังเป็นโรงเรียนที่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาภายในโรงเรียน และมีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าอีกด้วย เพราะสภาพการณ์ต่าง ๆ เอื้ออำนวย เช่น ครูผู้สอนมีคุณวุฒิทางการศึกษาสูง มีนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ ตลอดจนฐานะความเป็นอยู่ และการศึกษาของผู้ปกครองค่อนข้างที่จะดีมาก หากผู้ปกครองได้ให้ความสนใจเอาใจใส่ต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนก็จะช่วยให้การพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เมื่อครูพลศึกษาได้รู้ถึงบทบาทของผู้ปกครองจึงน่าจะช่วยให้การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสมบูรณ์ดียิ่งขึ้น บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่เป็นเพราะเนื้อหาหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษา กับเนื้อหาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษามีความแตกต่างกัน จึงอาจทำให้บทบาทของผู้ปกครองในสภาพการณ์จริงแตกต่างกันไปด้วย

จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาความคาดหวังของครูพลศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยมาเผยแพร่ ส่งเสริม และปรับปรุงเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และโรงเรียนอื่น ๆ ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการ และความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอันรวดเร็วได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูพลศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 5 โครงการ คือ
 - 1.1 โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
 - 1.2 โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
 - 1.3 โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
 - 1.4 โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 1.5 โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความคาดหวังของครูพลศึกษาระดับประถมศึกษา กับครู - พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูพลศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาในด้าน
 - 1.1 โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
 - 1.2 โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
 - 1.3 โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
 - 1.4 โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 - 1.5 โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

2. เป็นการศึกษาความคาดหวังของครูพลศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูพลศึกษาระดับประถมศึกษา และครู - พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. บทบาทของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับความมากน้อยของพฤติกรรมในแต่ละสถานภาพของการปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ของสิ่งที่คุณปกครองควรปฏิบัติในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษาแก่บุตรหลานของตน

2. การส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษา หมายถึง การสนับสนุนเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้บุตรหลานของตนประสบความสำเร็จทางด้านโปรแกรมพลศึกษา ประกอบด้วย

- 2.1 โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
- 2.2 โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- 2.3 โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
- 2.4 โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
- 2.5 โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

3. ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนเฉพาะวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งหมด 15 สถาบัน

4. ความคาดหวังของครูพลศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นส่วนบุคคลของครูพลศึกษาที่มีต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมพลศึกษา ดังต่อไปนี้

- 4.1 โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
- 4.2 โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
- 4.3 โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
- 4.4 โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
- 4.5 โครงการบรรดิกการทางพลศึกษา

5. โปรแกรมพลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในทักษะกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างในทุก ๆ ด้านของกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียน โดยจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งในด้านทักษะ ความแข็งแรงสมบูรณ์ของสภาพร่างกาย รวมไปถึงความสามารถในการรับรู้ การเข้าใจกิจกรรมที่จัดขึ้น

6. โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย หมายถึง โรงเรียนที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการผลิตครู และเปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน

1. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
3. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์)
4. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)
5. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
6. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)
7. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
9. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
10. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
11. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
12. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
13. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
14. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ วิทยาเขตปัตตานี
15. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ปกครองและครูให้เกิดการสร้างบทบาทของตนเองในการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนในความปกครองให้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพทางด้านผลึกษามืออย่างเต็มที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติ
2. เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างความคาดหวังของครูผลึกษาระดับประถมศึกษา กับความคาดหวังของครูผลึกษาระดับมัธยมศึกษาต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการจัดโปรแกรมผลึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยให้การจัดโปรแกรมผลึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง